

Nieuwsbrief 8 , juli 2013 – St. Humanitaire Hulp Syrie

Beste allemaal,

Reis naar Syrie

Met de nadrukkelijke aansporing van de garage het oliepeil goed in de gaten te houden, vertrokken Ido en ik 3 weken geleden met een volgeladen VW-Transporter richting Syrië.

Met een royale donatie ad € 3.200,- van de Hazewinkel Foundation konden we een goede 2-de hands VW-bus kopen om de ingezamelde kleding en medische hulpmiddelen te vervoeren. Veel dank aan Medic, DHIN en de Medische Ontwikkelingssamenwerking van MST Enschede voor de ter beschikking gestelde goederen – en dank voor Piet Melief voor alle hulp bij het sorteren.

We stonden uren bij de Turkse grens en behoorden daarmee tot de gelukkigen: er waren hulptransporten voor Syrië die er vijf dagen stonden! Maar overigens verliep de reis heel goed en bleek de olie goed op peil te blijven. We reden via Budapest naar Sofia, verder naar Istanbul en via Ankara naar Gaziantep, en genoten onderweg van de schitterende vergezichten, de prachtige nieuwgebouwde buitenwijken van Istanbul en Ankara (waarbij Ido droomde van mooie herbouwde Syrische steden) en hadden eindelijk tijd rustig met elkaar te praten na de drukke weken in Nederland en...te lachen over de avonturen van de familie Flodder in het dorp waar Ido verblijft. Ja, die komt ook daar voor!

De giften

De VW- bus kan in Syrië dienst doen als bus, ambulance en vrachtwagentje en is dus op zichzelf al een prachtig cadeau voor de regio. Die gaat nog jaren mee, zei onze garage na de controle voor vertrek. Maar een nog groter cadeau betrof het bijeengebrachte geld.

We waren moe van alle beslommeringen en media-aandacht na het marathonconcert maar ook overweldigd door de vrijgevigheid. De opbrengst van alle acties en de giften die de stichting de afgelopen periode mocht ontvangen, waaronder te noemen de opbrengst van het door Henk Lassche geschonken schilderij ad € 1.525,00 waarmee de opbrengst van het marathonconcert bijna € 10.000,00 bedroeg, en de opbrengst van de feestavond van een groep Twentse vrouwelijke ondernemers, SINC (Sisters Incorporated) die € 5.000 bijeenbrachten tbv de stichting was hartverwarmend. Heel veel dank aan allen die hebben bijgedragen!

Alles bij elkaar voldoende om de zeer noodzakelijke bakkerij te gaan bouwen voor 25 dorpen, zodat er tenminste zekerheid is over de broodvoorziening in "onze" regio!

Ido is er enorm blij mee en was diep onder de indruk van hoe hier meegeleefd wordt.

De noodzaak van medische hulp

Ido is in Syrië met alle meegenomen giften met open armen ontvangen. Gisteren begreep ik van hem uit ons dagelijks telefoongesprek hoe nodig de medische hulpmiddelen zijn. We namen o.a. een heel groot aantal spuiten mee bedoeld voor eenmalig gebruik. Zo'n wegwerpspuit wordt daar echter niet na gebruik weggegooid: die doet een hele dag dienst en wordt dan pas vervangen, uit angst dat er binnenkort geen enkele meer zal zijn!

Het gezondheidscentrum heeft nu dus grote prioriteit.

Er komen veel vluchtelingen uit Homs, waar nu al weken hard gevochten wordt, naar de noordelijke regio's. De mensen zijn wel 5 dagen onderweg als ze al aankomen want velen sterven onderweg aan eenvoudige kwalen door uitputting en het ontbreken van elke vorm van gezondheidszorg.

Artsen zonder Grenzen doet wat mogelijk is. Net als in Nederland kent ook Noord-Syrië nu een mazelen-epidemie omdat er al lang geen standaardvaccinatieprogramma's meer zijn. Gelukkig heeft AzG afgelopen week in "onze" regio de vaccinatie van kinderen op zich genomen en ook de basisgezondheidszorg voor chronisch zieken waaronder diabetespatiënten, vanuit de motivatie: vaccinaties en basisgezondheidszorg zijn in oorlogssituaties net zo nodig als oorlogschirurgie.

AzG doet geweldig werk in Syrië, ook al moeten ze dat nog steeds illegaal doen, omdat ze officieel geen toestemming krijgen in Syrië te werken. Zie voor hun rapportages, ook over de psychosociale zorg, de bijlagen en de website van AzG – Syrië:

<http://www.artsenzondergrenzen.nl/projecten/themapaginas/syrie>

Nog geen oplossing

In de media horen we nauwelijks nog iets over Syrië, terwijl toch **dagelijks 6000 vluchtelingen** de grens over trekken, weg van huis en haard - terwijl toch **maandelijks rond de 5000 doden** vallen – terwijl de ernst en de gevolgen van de oorlog door de UN vergeleken worden met de situatie in Rwanda in de jaren 90! Valerie Amos (UN) zei recent: " The world is not only watching the destruction of a country but also of its people!"

Als ik Ido vraag hoe de Syriërs denken over de Taliban die naar Syrië zouden zijn gekomen en ander nieuws over buitenlandse jihadisten zegt hij: dat interesseert de mensen hier helemaal niet. Ze willen zelf beslissen over het nieuwe Syrië en dat niet laten doen door buitenlanders. Maar ze wachten op een doorbraak en beschouwen al het andere als een groot politiek spel. Te vaak hebben ze gehoord over wie - wie zou hebben omgebracht, te vaak bleek het achteraf anders te zijn gegaan.

De mensen zijn bezorgd over wat ze morgen moeten eten, over de zieken en gewonden, wie is er nu weer dood, hoe staat mijn huis er bij als het nog staat.....

En wat te denken van het antwoord van een jongen van 13 jaar aan wie Ido vroeg wat hij later wilde worden. Zijn antwoord: "*Ik moet eerst nog zien of ik wel blijf leven.*" Of het kind dat zegt: "*Gelukkig is mijn vader in de hemel, want daar is zeker water en eten en elektriciteit.*"

Duizenden vechten maar miljoenen lijden honger, leven in angst, hebben grote zorg om hun kinderen en hun toekomst.

Daarbij is het hele economische stelsel ingestort (de inflatie is exorbitant hoog!) en de infra-structuur is vernield. Zo is momenteel de weg die "onze" regio verbindt met de "buitenwereld", met de stad Al Bab, over een afstand van 19 km volledig kapot gereden. Het is niet meer mogelijk gewonden, zieken of hoogzwangere vrouwen over die weg te vervoeren. Er moet een enorm lange omweg gemaakt worden. De regering doet uiteraard niets. Er zit niets anders op dan dat de inwoners van de dorpen die er belang bij hebben voldoende geld bij elkaar schrapen om de weg een beetje te laten asfalteren. Geld dat zo broodnodig is voor voedsel.

Naast de voedselhulp en medische hulp houdt de groep rond Ido zich bezig met deze en soortgelijke vragen voor een klein deel van die miljoenen Syriërs en hun zorgen. Ze maken lange dagen, overleggen met buitenlandse hulporganisaties die vanuit Turkije opereren, halen voedselpakketten en hygiënepakketten en brengen die rond in zo'n 40 dorpen - alleen dat rondbrengen is al een ongelofelijke klus: iedere maand 800 voedselpakketten van zo'n 60 kg . en 400 hygiënepakketten, en dan diegenen die niet tot de allerarmsten behoren moeten overslaan, hoe hard ze ook smeken, want er is gewoonweg nooit genoeg.

Solidariteit

Maar, zoals ook de psychologe van AzG constateerde: "De mensen houden vol. Ze hebben een indrukwekkende weerstand en veerkracht ontwikkeld. Mensen krijgen veel steun van hun familie en hun gemeenschap. Die solidariteit helpt hen om de beproevingen te boven te komen."

Laten we hen niet vergeten! Een gift blijft hard nodig.

Een hele goede zomer gewenst en heb je daarna nog een paar euro over:

Triodosbank: 0781 3627 68.

Hartelijke groet,

Namens het bestuur van de Stichting Humanitaire Hulp Syrië

Trui Bolscher